

Zijn blik gleed door de kamer, zoekend naar iets dat hem houvast kon bieden. Maar de kamer was spartaans ingericht: een bed, twee nachtkastjes met lampjes en een wekkerradio. Niets meer, niets minder. De kamer bood geen antwoorden, alleen een beklemmende leegte.

Hij wreef opnieuw over zijn ogen, zuchtte diep en sloeg het laken van zich af. Enkel met een pyjamabroek aan, liep hij naar het raam. Buiten strekte een immense tuin zich uit, met een majestueuze kersenboom in volle bloei. In de verte zag hij iets dat op een vijver leek, maar zijn zicht was nog wazig. Hij wreef opnieuw over zijn ogen, maar het beeld werd niet scherper. Plotseling klonk een scherpe melodie uit de radio naast het bed, die hem met een schok uit zijn concentratie haalde. Hij deinsde achteruit, zijn hart bonkend in zijn borst.

Wat er ook gaande was, hij wist dat hij antwoorden moest vinden—en snel.

“Goedemorgen luisteraars, het is 9 uur en hier zijn de hoogtepunten van dinsdag 13 mei. Mysterieuze verdwijningsgolf in Ravenburg blijft voortduren, spectaculaire vondst in de lokale bibliotheek van Middelburg. Er zijn aanhoudende spanningen in Noord-Azië en er is in Zuid-Amerika een verrassende economische groei vastgesteld.

In de stad Ravenburg zijn de afgelopen week opnieuw drie personen op mysterieuze wijze verdwenen. De politie tast nog steeds in het duister over de oorzaak, maar geruchten over een verband met de onlangs ontdekte geheime genootschap, genaamd De Schaduwkring, nemen toe. Burgemeester Van der Steen roept de inwoners op om waakzaam te zijn en verdachte situaties onmiddellijk te melden.

Bij renovatiewerkzaamheden in de historische bibliotheek van Middelburg hebben arbeiders een geheime kamer ontdekt, gevuld met oude manuscripten en artefacten. Onder de vondsten bevindt zich een mysterieus boek met onbekende symbolen. Experts vermoeden dat het document aanwijzingen bevat over een vergeten periode in de geschiedenis van de stad. Onderzoek is momenteel in volle gang.

In Noord-Azië zijn de spanningen opnieuw opgelopen na militaire oefeningen aan de grens van twee rivaliserende landen. De internationale gemeenschap dringt aan op diplomatieke gesprekken, maar tot nu toe is er weinig vooruitgang geboekt. De Verenigde Naties hebben een spoedzitting belegd om de situatie te bespreken en verdere escalatie te voorkomen.

In Zuid-Amerika tonen de laatste cijfers een onverwachte economische groei in verschillende landen. Vooral Brazilië en Argentinië

hebben het afgelopen kwartaal sterke economische prestaties laten zien, dankzij stijgende exportcijfers en investeringen in duurzame energie. Analisten verwachten dat deze trend zich de komende maanden zal voortzetten.

En dan geven we het woord aan onze weerdeskundige Ivonne. Zeg eens aan de luisteraars, wat voor weer het wordt?

Het wordt een bewolkte dag met kans op buien in de namiddag. De temperaturen schommelen rond de vijftien graden. Morgen wordt er zonniger weer verwacht met hogere temperaturen, perfect voor buitenactiviteiten. Terug aan jou Philip.

Bedankt Ivonne voor het verhelderende weerbericht. Tot zover het nieuws van 9 uur. Blijf luisteren voor meer updates en een diepgaand gesprek met onze gast van vandaag, archeoloog Dr. Eva Kuiper, over de recente vondst in Middelburg. We gaan er even uit met een streepje muziek."

Hij liep naar het nachtkastje, nam de bril met een hoornen blauw montuur en zette deze op zijn neus. Het werd allemaal wat duidelijker en hij kon alles beter zien. Hij duwde de wekkerradio uit en de stilte in de kamer nam terug de bovenhand. Hij opende voorzichtig de deur en stak zijn hoofd in de gang.

"Hallo, is er iemand?"

Het geluid van zijn eigen stem galmde door de smalle gang, maar er kwam geen antwoord terug. De stilte voelde zwaar, alsof het huis zijn geheimen wilde bewaren. Toch drong de geur van vers gezette koffie en geroosterd brood zijn neus binnen, een vreemde tegenstelling in deze verlaten plek. Zou er dan toch iemand zijn? Met een onrustige blik tuurde hij door de gang, waar hij drie deuren kon onderscheiden en aan het einde een trap die naar de duisternis leidde.

Voorzichtig opende hij de eerste deur. Hij bevond zich in een badkamer, functioneel maar kil, met een douche, een dubbele lavabo en een wasmachine naast een droogkast. Alles leek al jaren op dezelfde plek te staan, onberoerd door tijd. Hij stapte naar binnen en keek zichzelf aan in de spiegel boven de wastafel.

Het gezicht dat hem aankeek was vreemd, alsof het niet van hem was. Een man van begin dertig, met licht gespierde armen en een vleugje borsthaar, precies genoeg om op te vallen maar niet te veel. Zijn krullend zwart haar viel nonchalant over zijn voorhoofd. Hij schatte zichzelf op ongeveer één meter tachtig. Zijn blik bleef hangen op een

tatoeage: een hand op zijn rechterschouder, alsof iemand hem voortdurend een geruststellend klopje wilde geven.

Maar toen hij zijn rug in de spiegel bekeek, stokte zijn adem. Zijn mond viel open van verbazing. Zijn hele rug was bedekt met een massieve tatoeage, een tafereel dat hem rillingen bezorgde. Vanuit zijn nek liep de inkt omlaag tot aan zijn bilspleet en het beeld dat zich ontvouwde was niets minder dan macaber. Een kerkhof met zeven grafzerken, omringd door mistige schaduwen en in het midden stond een gotische kerk die als een dreigend silhouet oprijst. Boven op de kerk was een windroos, waarin het figuur van een man met een staf te zien was, alsof hij over de graven waakte. Links van de kerk stond een inscriptie in runen, onleesbaar en mysterieus, terwijl rechts een oude, knoestige kersenboom stond, waarvan een enkele tak zich uitstreckte naar de hand op zijn schouder.

Met ingehouden adem tuurde hij naar de grafzerken. Op de zeven grafstenen stonden inscripties, maar de tekst was te klein, te ingewikkeld om te ontcijferen. Hij wist dat hij een foto moest maken, zo snel mogelijk, om de raadselachtige woorden te onderzoeken. Misschien lag daar een aanwijzing over wie hij werkelijk was.

Zijn huid tintelde van het koude zweet dat hem be kroop en hij voelde kippenvel op zijn armen. Wie was hij? Hoe kwam hij aan deze tatoeage? Gejaagd trok hij zijn pyjamabroek omlaag, bang dat er nog meer onthullingen op zijn lichaam verborgen waren. Maar er was niets meer. Alleen de rug, dat onheilspellende kunstwerk, leek zijn verhaal te vertellen. Een verhaal dat hij dringend moest ontrafelen.

Met een lichte aarzeling liep hij verder door de smalle gang, zijn adem nog steeds oppervlakkig. De muren waren bedekt met een dunne laag stof en het enige geluid was het zachte gekraak van de houten vloer onder zijn blote voeten. Zijn hand reikte naar de volgende deur. Hij draaide de oude, metalen klink langzaam om en de deur opende met een zachte klik.

Achter de deur bevond zich een klein, eenvoudig toilet. De ruimte was spaarzaam verlicht door een zwakke gloeilamp aan het plafond, die een geelachtige gloed verspreidde. De muren waren bedekt met verbleekte tegels en een oude, verweerde spiegel hing scheef boven een porseleinen wastafel. Hij sloot de deur achter zich en maakte haastig gebruik van het toilet, terwijl hij met een half oor luisterde naar de stilte buiten.